

Mens en wijk

Het magazine voor Utrecht Noordoost de derde van 2023

nr 42

FOTO RUTH BAKKER

10 jaar
Mens en Wijk!

IN DIT NUMMER

Bakkie Troost
in Buurtcentrum de Leeuw

Extinction Rebellion
in Tuindorp

Slavernijmonument in Griftpark
in gesprek met de kunstenaar

Redactie

Al heel lang stond de brandweer uit Voordorp op onze wensenlijst om iets mee te doen, en onze nieuwe fotografe Ruth Bakker heeft het voor elkaar gekregen om het hele team op de foto te zetten! Prachtig!

De onderwerpen in deze Mens en Wijk zijn weer heel divers: het verhaal achter het nieuwe beeld in het Griftpark, Extinction Rebellion in Tuindorp, Bakkie Troost, en nog veel meer.

Als je mee wil doen aan de Noord-oostpuzzel heb je dit keer meer tijd! Wie weet win jij de IJSBON van Roberto, goed voor 6 ijsjes van 2 bollen!

Puck 't Hart,
uitgever Mens en Wijk

Heb je nieuws? Meld het ons!
Mail: info@mensenwijk.nl
www.mensenwijk.nl
Facebook.com/mensenwijk
Twitter: @mensenwijk

Mens en Wijk wordt gemaakt met bijdragen van DOCK, ZIMIHC, Wijkplatform Noordoost, Hallo Buur(t) en het Initiatievenfonds.

Colofon

Hoofredactie: Puck 't Hart
Eindredactie: Stephanie de Bleeck
Ontwerp: Puck grafisch ontwerp
Drukwerk: Veldhuis Media
Oplage: 15.000 huis-aan-huis

REDACTIE: Puck 't Hart, Vicky Pronk, Peter Boer, Maurice Hengeveld, Fred Penninga, Tienieke de Groot, Mirjam van Esterik, Suzanne Alting, Pieter Klein en Ella Selles.

UTRECHT NOORDOOST bestaat uit de wijken Tuindorp, Tuindorp-Oost, Voordorp, Veemarkt, Vogelenbuurt, Tuinwijk, Lauwerecht, Staatsliedenbuurt, Zeeheldenbuurt, Hengeveldstraatbuurt en Witte Vrouwen.

TEKST PUCK 'T HART FOTO VERA DIEPEVEEN (ADVERTORIAL)

Triaderm

“Wij doen er alles aan om te zorgen dat jij weer lekker in je vel zit!” Bij Triaderm werkt een team van acht enthousiaste huidtherapeuten, verdeeld over twee vestigingen. In Utrecht is Triaderm al 15 jaar een vertrouwd adres voor huid- en laserbehandelingen. Omdat inmiddels de invloed van leefstijl, welzijn en voeding zo duidelijk is, hebben eigenaren Eva (40), Anke (40) en Kim (42) zich gericht op de ontwikkeling van een nieuw concept met een breder perspectief.

Eva: “Bij Triaderm kun je de balans in je lichaam nu herstellen met verschillende behandelingen. Onze hormonen en ons spijsverteringsstelsel is een belangrijke basis gebleken. Alles is met elkaar verbonden. Wanneer we kunnen helpen de basis te herstellen, werkt de cliënt ook nog binnenuit toe naar een stralende buitenkant. Elke Triaderm-therapeut is hbo opgeleid, heeft de juiste registraties en laat zich continu bijscholen. We hebben veel kennis, gebruiken hoogwaardige apparatuur en testen al onze producten eerst zelf.”

Kim: “We kunnen je sowieso helpen er jonger uit te zien. We laseren bijvoorbeeld pigmentvlekken, couperose, overbodige haartjes, paarse beenvaatjes. We behandelen acne, littekens door acne en pigmentproblemen. Vaak worden de behandelingen vergoed door de zorgverzekering. Onze prijs-kwaliteitverhouding is erg goed, krijgen we vaak te horen. We leveren maatwerk en nemen de tijd om te luisteren. Voor ons is een tevreden klant het allerbelangrijkste, we werken aan natuurlijk resultaat en doen geen botox. Een behandeling is echt een cadeau voor jezelf.”

Eva: “Vrij nieuw is het Hormoonbalans Totaalpakket. In een traject van vier sessies begeleidt huidtherapeut en hormoontrainer Anne de cliënt door thema's als voeding, sport en beweging en inspanning en ontspanning. Afgestemd op de hormonale disbalans, die duidelijk wordt vanuit een speciale analyse. Als je daar naar gaat leven, knap je al gauw op. En dat zie je van buiten en voel je van binnen. Ervaar je weerstand, dan is er zelfs speciale coaching mogelijk. We bieden een gratis eerste consult. Het levert altijd wat op. Kom een keertje langs!”

Triaderm

Alexander Numankade 199, 3572 KW Utrecht, 030 271 5511, www.triaderm.nl

Betere schoolresultaten
Betere studievoordelen

Intensieve huiswerkbegeleiding en bijles aan middelbare scholieren in de regio Utrecht.

www.matchpoint.nl | 06-2250 0534
De Vooysplantsoen 53, Utrecht

“Door alles wat je samen meemaakt, ontstaat er een sterk teamgevoel.”

Groepsfoto v.l.n.r. Chris (43), Michel (54), Rudolf (46), Hein (42), Thamar (37), Pim (27), Michel (50), Jeffrey (29)

BRANDWEER VOORDORP

Als ik binnenloop bij de oudste brandweerkazerne van Utrecht, word ik warm ontvangen door Michel (50), de plaatsvervangend ploegleider van de beroepsbrandweerploeg. We zitten met vijf brandweermannen en 1 brandweervrouw aan een lange tafel. De andere twee zijn buiten aan het oefenen op de ladderwagen. Ik zie naast me een ruime keuken en een woonkamer met grote stoelen bij een televisie.

Er hangt een fijne sfeer en voor ik het weet zitten we in een open, gezellig gesprek. Met zeven mannen en een vrouw zijn ze vanaf januari als ploeg aan het werk vanuit Voordorp.

Brandweervrouw Thamar: “Het is een mannenwereld, dat vind ik alleen maar gezellig. Ik kom vanuit defensie, net als veel anderen uit deze ploeg.”

“We draaien diensten van 24 uur”, vertelt Rudolf, “Je leert elkaar snel goed kennen.”

Chris vult aan: “Door alles wat je samen meemaakt, ontstaat er een sterk teamgevoel.”

“Zo heeft de gasexplosie in Bilthoven vorig jaar een grote impact op het hele team gemaakt”, vertelt Michel. “Door humor en er samen over te praten verwerken we dit met elkaar.” “Een tweede huis”, zegt Rudolf.

Nieuw slavernijmonument Griftpark

in gesprek met de kunstenaar **PATRICIA KAERSENHOUT**

TEKST MIRJAM VAN ESTERIK

Het Griftpark krijgt een slavernijmonument, dat 30 juni door burgemeester Sharon Dijksma wordt onthuld. Mens en Wijk sprak met kunstenaar patricia kaersenhout (haar kunstenaarsnaam schrijf je met kleine letters) over dit werk, waarmee ze een bijdrage wil leveren aan de bewustwording van de gevolgen van het slavernijverleden.

De kunstenaar heeft het werk op uitnodiging van de gemeente Utrecht gemaakt. “Utrecht ligt in het hart van Nederland en is een belangrijke stad in de geschiedenis. Voor dit project ben ik in het slavernijverleden van Utrecht gedoken. Zo kwam ik er onder andere achter dat de Vrede van Utrecht niet alleen positieve kanten had. Het heeft er ook voor gezorgd dat de slavenhandel exponentiële vormen kon aannemen. Ik sta op de schouders van velen, die generaties lang hebben geknokt voor erkenning van het leed dat slavernij heeft veroorzaakt, en nog steeds veroorzaakt. Dat ik nu gevraagd ben om dit monument te maken, vind ik een grote eer.”

“Slavernij is een misdaad tegen de menselijkheid. Dat is voor mij genoeg reden om dit met emoties te benaderen, en niet vanuit neutraliteit. Vanuit die gedachte heb ik het kunstwerk gemaakt.

Het Utrechtse slavernijmonument is bedoeld om mensen bewust te maken van wat zich heeft afgespeeld, hoe dat tot de dag van vandaag doorwerkt en vermoedelijk nog generaties lang grote impact blijft hebben. Ik hoop dat dit werk mensen uitnodigt om met elkaar in gesprek te gaan over onrecht, onderdrukking en slavernij.”

“Want waarom is het nog altijd zo dat zwarte mensen moeten strijden om datgene te krijgen waar ze recht op hebben?”

Het monument heeft verschillende verwijzingen naar slavernij. Je kunt een QR-

“Dat ik gevraagd ben om dit monument te maken, vind ik een grote eer”

code scannen waarmee je verhalen over vluchten en verzet kunt beluisteren. De beelden van de mensen op het monument hebben geen gezichten maar zijn bedekt met cornrows: haar dat dicht tegen de hoofdhuid is gevlochten. Mensen gebruikten deze cornrows om er vluchtroutes mee aan te geven vanaf de plantages. In het haar werden rijstkorrels meegevochten, om voedsel te verbouwen na de vlucht. De openingen aan de zijkanten van het kunstwerk hebben de exacte maten van de ruimtes waar de tot slaaf gemaakte mensen op schepen maandenlang in moesten verblijven. “Die openingen zijn nu te klein voor onze weldoervoede lijven, maar het maakt voelbaar wat er 500 jaar geleden heeft plaatsgevonden met de mensen die maandenlang op zee in deze openingen moesten verblijven.”

Kunstenaar patricia kaersenhout zet zich met haar werk actief in om de gevolgen

“Ik hoop dat dit werk mensen uitnodigt om met elkaar in gesprek te gaan over onrecht, onderdrukking en slavernij”

Maquette van het beeld

Welkom!

Iedereen is welkom bij de herdenking en onthulling van het beeld, op 30 juni van 16.15 tot 19.00 uur. Aanmelden is niet nodig.

van de slavernij zichtbaar te maken. “Dat is nog altijd hard nodig. Want waarom is het nog altijd zo dat zwarte mensen moeten strijden om datgene te krijgen waar ze recht op hebben? Ik wil met mijn werk mensen bewust maken dat ze onderdeel zijn van een systeem van onderdrukking. Je kunt niet zeggen dat het vóór jouw tijd is gebeurd en dat je geen verantwoordelijkheid voor de gevolgen draagt. Als witte mensen zich bewust zijn van hoe dat systeem werkt, met privileges, dan kunnen ze actief andere keuzes maken en iets goeds doen met hun privileges.”

Het kunstwerk is momenteel in productie en de verschillende onderdelen worden bij gespecialiseerde bedrijven gemaakt. “Een monument in de openbare ruimte moet aan heel veel technische en duurzaamheidseisen voldoen. Daarom zijn er veel verschillende partijen betrokken bij de totstandkoming. Ik kijk erg uit naar

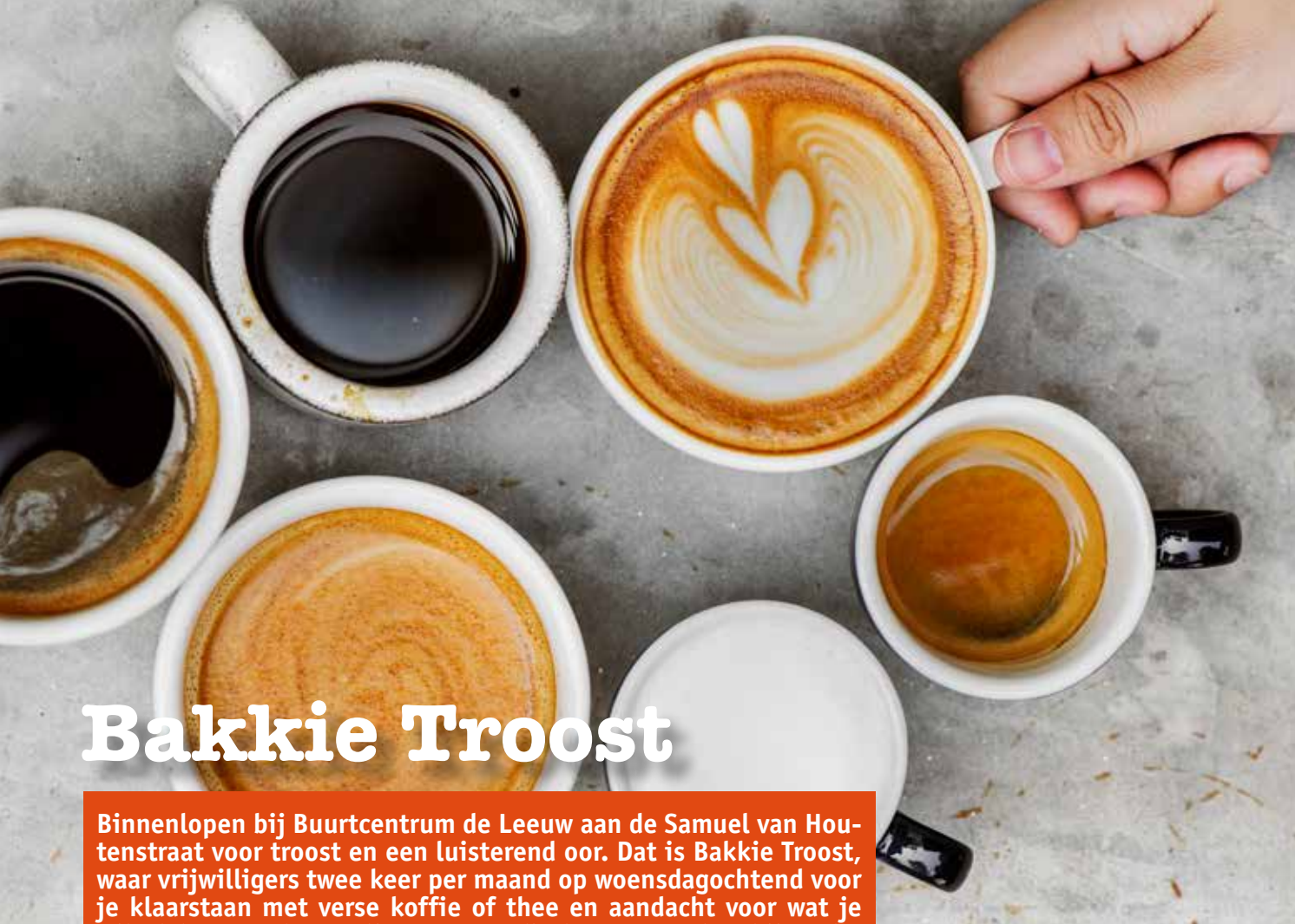
het moment dat we het in het Griftpark in elkaar gaan zetten, en natuurlijk naar de onthulling door burgemeester Sharon Dijksma en wijkwethouder Linda Voortman op 30 juni.” Waarna Utrechters op 1 juli, tijdens Ketikoti, en alle dagen daarna, bij het monument met elkaar in gesprek kunnen gaan over wat wij zelf kunnen doen om die oude patronen van onderdrukking te doorbreken en te veranderen.

Ketikoti (Verbroken ketenen)

Op 1 juli 1863 werd de slavernij in de toenmalige koloniën van het Nederlands Koninkrijk, bij wet afgeschaft. Toch moest een groot deel van de tot slaaf gemaakten hierna onder staatstoezicht nog tien jaar lang op de plantages blijven werken. De slavernij is dus pas daadwerkelijk ten einde gekomen in 1873. Op 1 juli 2023 is dat 150 jaar geleden.

PATRICIA KAERSENHOUT

(Den Helder, 1966) is een Nederlandse beeldend kunstenares met een Surinaamse achtergrond. Kaersenhout heeft wereldwijd geëxposeerd, onder meer in het Museum of Contemporary African Diaspora Art in New York, New Orleans, Albanië, Denemarken, de Volksbühne in Berlijn en de Biennale van Dakar. In 2018 nam ze deel aan de Manifesta in Palermo (Italië). In Nederland exposeerde ze in het Tropenmuseum en Eye Filmmuseum, CBK Zuidoost (Centrum Beeldende Kunst, Amsterdam, 2015 en 2022), Framer Framed (Amsterdam, 2015), Stedelijk Museum Amsterdam (2016), De Vleeshal (Middelburg, 2016), De Appel (Amsterdam, 2019), Museum Modere Kunst (Arnhem) en het Van Abbemuseum in Eindhoven (2023). www.pkaersenhout.com

Bakkie Troost

Binnenlopen bij Buurtcentrum de Leeuw aan de Samuel van Houtenstraat voor troost en een luisterend oor. Dat is Bakkie Troost, waar vrijwilligers twee keer per maand op woensdagochtend voor je klaarstaan met verse koffie of thee en aandacht voor wat je wilt delen over het verlies van een dierbare. Rouw kan bijzonder ingrijpend zijn en wie een naaste heeft verloren moet dikwijls leren omgaan met nieuwe levensomstandigheden en de gevoelens die daarbij horen. Zoals gevoelens van verdriet, gemis, leegte en verandering van gewoontes. Vaak helpt het om dan met iemand te praten over wat je voelt en meemaakt in je rouwproces.

Bakkie Troost is een initiatief van drie Utrechtse organisaties op het gebied van verlies en rouw: Vereniging Humanitas, Zin in Utrecht en Stichting Tröst. Samen met welzijnsorganisatie DOCK bieden zij sinds oktober vorig jaar een ontmoetingsplek aan mensen die met verlies en rouw te maken hebben en behoefte hebben aan een luisterend oor, begrip, troost en warmte. De inloop wordt begeleid door getrainde vrijwilligers. Ik spreek met Kees van der Rhee, coördinator 'Steun bij Rouw' bij Humanitas Afdeling Utrecht-Stad, Lek en Weide.

Kees: "Het initiatief is door ons een klein jaar geleden gestart en begint zich langzaam te ontwikkelen. De eerste paar keer, vorig jaar nog, waren er weinig deelnemers, maar inmiddels groeit dat aantal en dat koesteren we vanzelfsprekend graag. Zo is het een beetje zoeken geweest naar de juiste vorm, erg belangrijk bij een dergelijk initiatief."

Laagdrempelig en uitnodigend

Kees is zelf betrokken als gesprekspartner en als coördinator ook verantwoordelijk voor de organisatie van de inloop en de aansturing van alle betrokken vrijwilligers. Dat zijn er inmiddels vier, waaronder Simone de Korne. Ook zij is aanwezig bij ons gesprek en geeft direct aan: "Het is van groot belang dat mensen ergens hun gevoelens kunnen delen met anderen. Er zijn en luisteren blijkt heel waardevol en dat is onder andere merkbaar aan het feit dat mensen terugkomen na eerdere bezoeken. Wij zijn een laagdrempelige en uitnodigende plek om op een vriendelijke en makkelijke manier gehoord te worden." Het initiatief is ontstaan vanuit een mei vorig jaar georganiseerde bijeenkomst in Buurtcentrum de Leeuw: een 'Troostdag' over verlies en rouw met een uitgebreid programma. Zo'n 220 mensen kwamen erop af, waaruit je gerust de conclusie mag trekken dat er volop behoefte is aan meer aandacht voor een betere rouwcultuur.

TEKST MAURICE HENGVELD

FOTO RECHTS RUTH BAKKER

Voorbij clichés

"Je hebt bij het overlijden van een dierbare te maken met het proces van overleven van het verlies, wat veel vormen kent", vult Kees aan. "Ongeloof, ontkenning, woede, verdriet. De heftigheid van emoties is vaak overweldigend en heeft tijd, ruimte, aandacht en begrip nodig. Vaste waarden en gewoontes vallen weg, vriendschappen ook soms en je moet op zoek naar nieuwe of andere zingeving. Annie M.G. Schmidt schreef ooit het prachtige gedicht 'Zonder jou', wat precies van toepassing is op de leegte en het verlies van zingeving die voor nabestaanden vaak ontstaat. Ze zegt daarin onder andere 'De wereld kon vol van geluk zijn, maar nou: leeg, zonder jou'. Rouwen is zware arbeid en vergt veel van je. Hechting is daarbij een centraal thema, evenals hulp en ondersteuning van anderen." Als nabestaande heb je helaas dikwijls nog te maken met clichés uit je omgeving. Meestal goed bedoeld, maar vaak juist niet troostend. Simone:

Simone de Korne en Kees van der Rhee

"Wat als bijzonder fijn wordt ervaren is dat wij hier niet als zitten als therapeut, maar als mens"

"Een voorbeeld daarvan is de zin 'Gelukkig heb je al je mooie herinneringen nog'. Of 'Geef het tijd, het komt allemaal weer goed'. Zonder twijfel goed bedoeld, maar vaak niet wat je wil horen!"

Rouw is zware arbeid

"Het woord rouwverwerking is eigenlijk niet passend", stelt Kees, "want het proces eindigt nooit echt." Het is zware arbeid, dus rouwarbeid zou wat hem betreft al een passender woord zijn. In plaats van verwerking zou het leren verweven van het verlies met wie je zelf bent en je veranderde toekomstperspectief een passender omschrijving zijn.

Simone: "Wel kan rouw in de loop van de tijd mildere vormen aannemen en zich wat meer in pasteltinten aandienen." Simone is zelf als vrijwilliger betrokken geraakt naar aanleiding van de bijeenkomst in mei vorig jaar, waar zij als bezoeker kwam. "Ik had met mijn eigen rouwproces te maken en vond er naast troost ook

de mogelijkheid om anderen daarin bij te staan en te helpen. Mensen komen inmiddels niet meer alleen hier uit de buurt, maar ook van daarbuiten en zowel jongeren als ouderen weten ons te vinden. Wat daarbij soms speelt is dat jongeren zich soms wat minder of moeilijker gehoord voelen in hun rouw. Hun omgeving, veelal dus ook jongere mensen, mist die ervaringen van verlies en rouw dikwijls nog. Wat als bijzonder fijn wordt ervaren is dat wij hier niet als zitten als therapeut, maar als mens. Dat brengt ons vaak wat dichter bij de ander!"

Het gesprek met Simone en Kees bevestigt de warme uitstraling van Bakkie Troost door de betrokken manier waarop zij toelichting geven op het initiatief. Voor wie het nodig heeft lijkt het dan ook zeker een aanbeveling er eens binnen te wandelen.

Bakkie Troost

Waar - Buurtcentrum De Leeuw - Samuel van Houtenstraat 1- Utrecht Noordoost

Wanneer - Tweewekelijks op woensdagochtend van 10.30 tot 11.30 uur

Voor wie - Voor iedereen die te maken heeft met verlies en rouw als gevolg van het verlies van een dierbare.

Meer informatie - Kees van der Rhee
sbrjv.utrecht@humanitas.nl

De vrijwilliger

Voor deze rubriek praat Ella Selles steeds met een andere jongere uit de wijk. Dit keer met Micha Verwey (18), een van de bezorgers van dit mooie wijkblad, Mens en Wijk.

TEKST ELLA SELLES

“Het is soms wel een gedoe met de ja-nee-stickers. Zeker wanneer de brievenbusklep omhoog staat”

Micha is 18 jaar oud en geboren en getogen in Utrecht. Hij woont in Pijsweerd, vlak bij de Amsterdamsestraatweg. Ik ben blij dat hij tijd vrijmaakt om met mij te spreken want hij zit midden in zijn tentamenperiode.

Doordeweeks is hij ook vaak te vinden in Wageningen. Daar is hij eerstejaarsstudent Biologie. "Buiten zijn, planten en dieren onderzoeken hebben altijd al mijn interesse gehad. Ik dacht dat ik onderzoek of iets met dieren wilde gaan doen na mijn studie. Maar de plantenvakken brengen mij nu wel aan het twijfelen. Volgend jaar moet ik echt een richting gaan kiezen."

Op zijn veertiende was hij op zoek naar een bijbaantje. Zo gemakkelijk gaat dat niet op die leeftijd. Maar zijn vriend had een idee: de Mens en Wijk rondbrengen. Zo gezegd, zo gedaan. "Sindsdien breng ik elk kwartaal ongeveer 1400 folders rond, ik heb twee vaste wijken." "Recent is er een complex bijgekomen, ik

denk dat ik nu 250 extra folders bezorg. Soms is dat wel een gedoe met de ja-nee stickers. Wanneer de brievenbusklep omhoog zit en dan vooral bij de lage brievenbussen." Het rondbrengen kost Micha ongeveer vijf uur.

“Het is altijd even goed plannen om te kunnen bezorgen naast het studeren”

"Coördinator Guus brengt de folders bij mij thuis. Op een keer hebben we heel erg gelachen. Mijn moeder hielp mij met het rondbrengen. Toevallig liep Guus in dezelfde straat. Hij zat zo bedenkelijk te kijken, hij herkende mijn moeder niet. 'Hoe komt die mevrouw aan Mens en Wijk-magazines?' dacht hij."

Het bezorgen is altijd wel even goed plannen naast het studeren, de jeugd-

groep van de Rank en zijn andere bijbaan. "Op zaterdagen werk ik als sleutelhouder (dat is een andere benaming voor leidinggevende) bij de HEMA op Hoog Catharijne. Dat doe ik inmiddels alweer drie jaar."

"Naast mijn bijbaan en studie ga ik graag naar buiten. Vooral met dit mooie weer. Ik zoek dan een leuke route op. Of ik spreek met vrienden af en doe een drankje in de stad ofzo."

Een prachtig punt in Noordoost vindt Micha de gracht die grenst aan ijszaak Il Mulino. "Hier sluit ik graag een drukke dag af. Met of zonder een Italiaans ijsje. Heerlijk om hier te turen over het water, de stilte en de voorbijgaande boten. Geen rennende voorbijgangers die een trein moeten halen of een winkel in moeten."

Mijn laatste vraag aan Micha is: lees je de Mens en Wijk, voor of na het rondbrengen? Micha: "Ik blader 'm even door."

“De kledingketting is een verrassingstas om gratis én duurzaam te shoppen”

FOTO EN TEKST SUZANNE ALTING

Kledingketting

Haar hele leven is Esther Kooymans (43) uit de Huizingabuurt al gek op kringloopwinkels en heeft ze heel wat kledingruil-avonden met vriendinnen georganiseerd. Nu organiseert ze de lokale Kledingketting.

"Twee jaar geleden hoorde ik van de kledingketting en werd meteen enthousiast. Helaas bestond er nog geen kledingketting in Utrecht Noordoost, dus heb ik hem zelf maar opgericht en ben ik nu de beheerder. Er zijn honderden kledingkettingen in Nederland. Het principe is heel simpel: je meldt je via de website aan bij een ketting bij jou in de buurt. De host deelt je in op een route waarop grote shoppers met kleding rouleren. Iedere keer mag je eruit halen en erin stoppen wat je wilt. Het moet uiteraard wel schoon en heel zijn. Je brengt de tas binnen een aantal dagen zelf naar de volgende persoon. Nieuwe aanwinsten delen we met elkaar in de WhatsApp-groep zodat je kunt zien dat jouw broek of trui een nieuw leven krijgt. En zie wat ik aanheb: allemaal uit de tassen van de kledingketting gescoord! Prachtig toch?"

Meedoen?

Meld je aan voor Kledingketting Utrecht noordoost9 (alleen dameskleding) via de website www.clothingloop.org

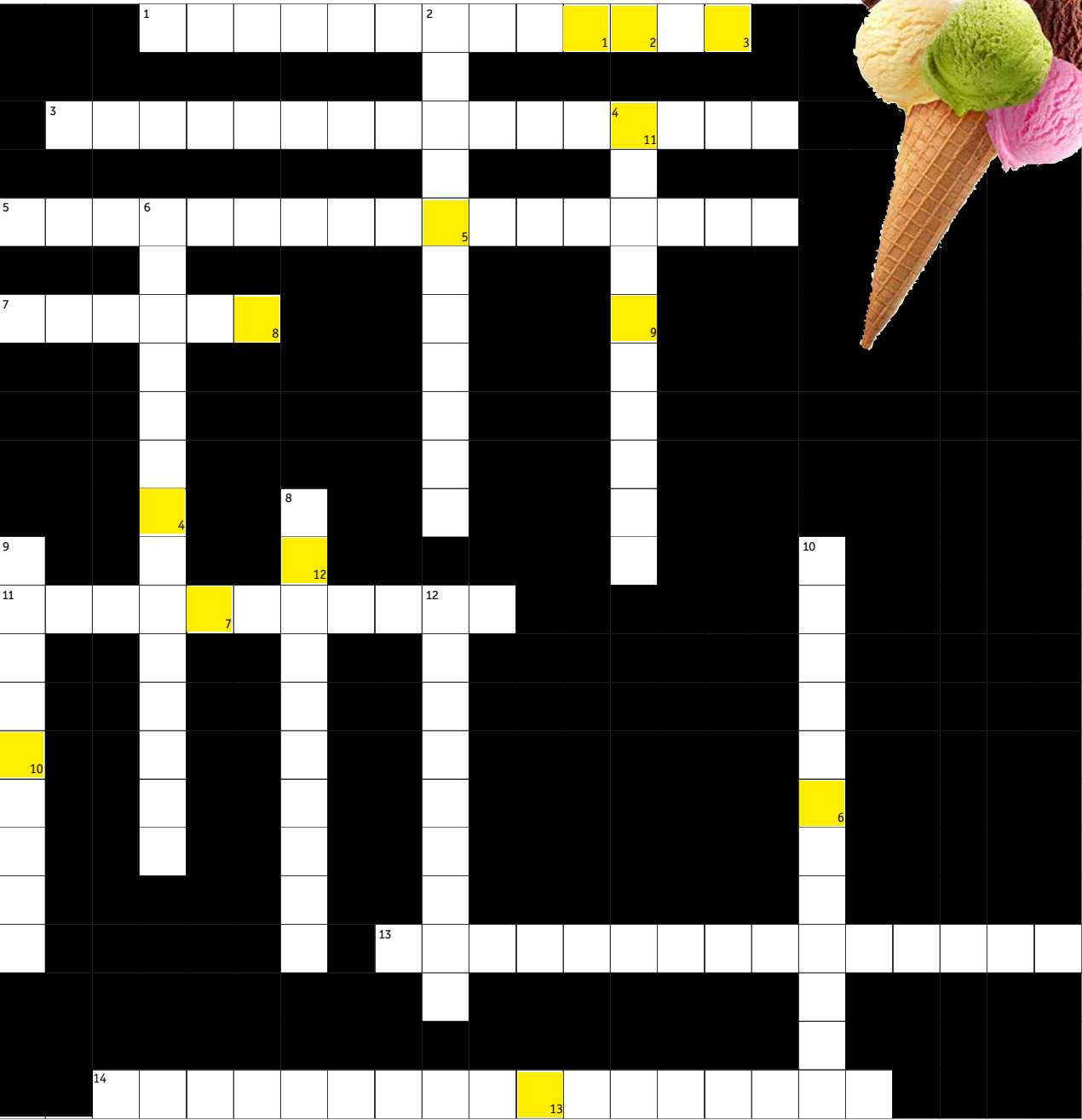
VAKGARAGE AUTOWEERD UTRECHT

Weerdsingel Oostzijde 42 | (030) 303 16 00 | www.autoweerd.nl

Noordoostpuzzel

Doe mee en maak kans op een ijsbon van Roberto!

DOOR ROB HOEKSTRA & PUCK 'T HART

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

HORIZONTAAL

- 1 Hoe vaak is Bakkie Troost?
- 3 In welke straat staat het huis van de achterkant?
- 5 Waar kan je leuke creatieve zomercursussen doen?
- 7 Welke school bestaat dit jaar 100 jaar?
- 11 Welke superkracht zou Teun willen?
- 13 Hoe heet het muziektrio dat op de vorige cover stond?
- 14 Hoe heet de website met de agenda voor Noordoost?

VERTICAAL

- 2 Hoe heet de Kinderraad in Votulast?
- 4 Hoe heet onze nieuwe fotografe?
- 6 Hoe heet het ruilsysteem van Esther?
- 8 Wat zit er op pagina 20 tussen de tegels?
- 9 Wat is 150 jaar geleden in Nederland afgeschaft?
- 10 Waar werkt de vader van Bimbie?
- 12 Wat is Peter verloren in de Poortstraat?

Vul de puzzel in en op de gele vlakjes ontstaat een woord van 13 letters. Mail dat woord met je naam en straatnaam voor 26 juli naar info@mensenvijk.nl. Onder de goede inzendingen verloten we een ijsbon van Roberto! Poortstraat 93.

De prijs uit de vorige puzzel, ontbijtje bij Lokaal Wittevrouwen, is gewonnen door Michiel Verweij. De oplossing was Ezelsdijk.

Samen bewegen & ontmoeten

Bewegen; zowel fysiek, cognitief, sociaal en/of maatschappelijk draagt bij aan een positieve gezondheid. Bewegen in vele vormen, bijvoorbeeld qi gong, bridgen, muziek maken met de buurtband, schilderen. Elke woensdagochtend bij het Creatief Café in ZIMIHC (10.00-12.30 uur) en elke vrijdagochtend (10.00-12.30 uur) bij de Derde Helft bij Hercules.

Hoe vind je als bewoner de informatie?

Daarom is op initiatief van bewoners de website Wijkwijzer Noordoost gestart. Je kunt er zelf simpel een initiatief, vraag of (nieuws)bericht op plaatsen. In de agenda zie je wat er te doen is. Meld je aan en plaats zelf iets op de Wijkwijzer!

Wist je dat?

- Er elke twee weken een nieuwsbrief verschijnt met activiteiten en nieuws uit de wijk? Je kunt je hier ook voor inschrijven zonder een profiel te maken. Stuur dan een mail naar: info@wijkwijzernoordoost.nl
- Er elke dinsdag een inloopspreekuur is in Buurtcentrum de Leeuw van 13.30 tot 15.00 uur? Loop eens binnen voor een praatje, een kop koffie en als je vragen hebt over aanbod in de wijk.
- De Wijkwijzer altijd op zoek is naar vrijwilligers die willen meehelpen met de website en andere activiteiten?
- De Wijkwijzer momenteel ook op zoek is naar een betaalde zzp-kracht?

Meld je aan of kijk op www.wijkwijzernoordoost.nl
Samen met elkaar voor de buurt!

Leren doe je bij de Volksuniversiteit!

Of je nu wilt leren om je die ene taal eigen te maken, om maatschappelijke ontwikkelingen te volgen, om creatief bezig te zijn of om anderen te ontmoeten. Bij de Volksuniversiteit Utrecht is het allemaal mogelijk. Je vindt hier een breed aanbod van cursussen en workshops. De volksuniversiteit van Utrecht is al ruim honderd jaar een begrip in Utrecht en omstreken, in een prachtig pand in hartje Utrecht, waar iedereen zich snel thuis voelt. Je hoeft geen specifieke vooropleiding of diploma's te hebben om een cursus te kunnen volgen. De Volksuniversiteit is er voor iedereen! Deze zomer hebben we een paar leuke zomercursussen.

Botanische illustraties maken op groeipapier

Dinsdag 4 juli: vier lessen van 2,5 uur.
Aanvangstijd 10.00 uur.

Zomerworkshop edelsmeden

Woensdag 12 juli en 23 augustus: twee lessen van elk drie uur. Aanvangstijd 13.00 uur.

Dieren tekenen met inkt en aquarelverf

Dinsdag 18 juli: vier lessen van 2,5 uur.
Aanvangstijd 10.00 uur.

Zomercursus Diepzeedieren tekenen

met aquarelkrijt op zwart papier
Dinsdag 8 augustus: vier lessen van 2,5 uur.
Aanvangstijd 10.00 uur.

Zomercursus Cartoontekenen en illustreren

Dinsdag 15 augustus: vier lessen van 3 uur en 15 minuten. Aanvangstijd 13.00 uur.

Zomercursus Kunst ontmoet Wiskunde

Dinsdag 15 augustus: 4 lessen van 2,5 uur.
Aanvangstijd 13.00 uur.

Volksuniversiteit Utrecht

Nieuwegracht 41, 030-231 3395
www.volksuniversiteitutrecht.nl

KLEIN EUROPA

Denk een kleine haven, voel de zomerbries
vat alles licht getint door een zonnebril
waarachter hersens en een uitzicht.
Laat voeten op vlonders drogen.

Zie café Stockholm, hoor het Muzieklokaal
Bach Vivaldi Händel Teleman Rameau
zeg niks, luister hoe het water deint.
Hier wil iedereen met iedereen.

Het heet Weerdsuis, het is Meditranee
sardientjes, tapas, strak blauwe lucht
aan de horizon dooft zacht licht
bij de ijssalon van Il Molino.

GEDICHT **FRED PENNINGA**
FOTO **SUZANNE ALTING**

Extinction Rebellion in Tuindorp!

TEKST PIETER KLEIN FOTO'S TINEKE VAN STIJN

Martijn Bool (70) is een bevolgen natuurliefhebber en activist bij Extinction Rebellion. Hij woont in Tuindorp.

Ik ontmoet Martijn Bool bij hem thuis. Hij wacht me op bij de voordeur. Dus ik voel me heel welkom. Ik ben erg nieuwsgierig wat Extinction Rebellion (XR) voor club is. We kennen de acties van de televisie, het vastlijmen en de protesten op de A12 recentelijk. Ruim één uur later ben ik veel wijzer geworden over Extinction Rebellion (XR) en deze bevlogen vreedzame activist. Wonderlijk hoe een beeld van een actiegroep gekleurd wordt door de media!

Hoe kwam je in contact met XR?

Martijn steekt gelijk van wal. “Dat het slecht gaat met het klimaat, is al heel lang bekend. De club van Rome schreef al in 1970 een alarmerend rapport over het milieu, voedselproductie, uitputting van grondstoffen en milieuvervuiling. Het houdt mij dan ook al lang bezig. Ik ben een natuurliefhebber, ik ben graag buiten. En daar zie je dat de achteruitgang van de biodiversiteit groot is. Ik ben niet

meer de jongste, maar voor de jongeren heeft de klimaatopwarming en achteruitgang van de biodiversiteit grote gevolgen. Die gevolgen zien we niet alleen in Nederland, maar over de hele wereld (heftige stormen, overstromingen, droogte, hitte e.d.). Ik werd door een vriendin uitgenodigd voor een informatiebijeenkomst van XR in Utrecht. De aanpak en werkwijze sprak me aan. Ik heb mij aangesloten vanuit de gedachte dat er een grote urgentie is om de oorzaken aan te pakken.”

XR, wat is dat voor club?

Martijn: “Er worden verschillende acties gevoerd om de urgentie te laten zien en daadwerkelijk de problemen aan te pakken, alle geweldloos! De acties gaan daarbij verder dan alleen een demonstratie, wat ook wel burgerlijke ongehoorzaamheid wordt genoemd. XR bestaat uit verschillende groepen. Er zijn plaatselijke groepen, zoals XR-Utrecht. Daarnaast zijn er landelijke themagroepen, zoals XR-Landbouw. Elke groep bepaalt zelf wat deze onderneemt, mits de eisen (klimaat-

rechtvaardigheid, wees eerlijk over de situatie, doe wat nodig is en laat burgers beslissen) en uitgangspunten, zoals geweldloosheid, onderschreven worden.”

"Ik heb mij aangesloten vanuit de gedachte dat er een grote urgentie is om de oorzaken aan te pakken"

Als voorbereiding op een actie maakte Martijn kennis met een twintigtal mensen, waarvan drie van zijn leeftijd. “Ik zat naast een jonge vrouw, die deel uitmaakt van XR-Landbouw. Landbouw speelt een belangrijke rol in de klimaatcrisis en verlies van biodiversiteit. En heeft ook te maken met de gevolgen daarvan! Ik had gelijk zo iets: daar wil ik mij bij aansluiten. Ik ben nu zo’n tweeënhalve jaar actief in die groep.”

Hoe worden die acties voorbereid?

Martijn maakt mij al snel duidelijk dat XR de acties zeer gedegen voorbereidt.

“Tijdens de voorbereidingsbijeenkomst wordt duidelijk gemaakt dat het vreedzaam en geweldloos moet verlopen. De veiligheid van iedereen is belangrijk. Je bepaalt zelf hoe ver je wilt gaan tijdens de actie. Ik was laatst bij de A12-actie en heb mee gedaan met de demonstratie, niet bij de bezetting op de weg.”

CO2 of biodiversiteit?

Allereerst benadrukt hij dat de CO2-uitstoot veel aandacht krijgt maar de afname van de biodiversiteit minstens zo belangrijk is. “De afname van de biodiversiteit is net zo’n probleem als de stijging van de zeespiegel. Daar zijn veel mensen zich niet van bewust. De afname van bijen bijvoorbeeld zorgt voor minder bestuiving en dus voor minder appels. In China doen ze de bestuiving met kwastjes. Uiteindelijk sterven er steeds meer onmisbare beestjes en krijgen we op den duur te maken met voedseltekorten. We moeten rigoreus het roer omgooien. Daar vragen we met XR aandacht voor. De urgentie is veel groter dan de politiek en bedrijven ons veelal willen doen geloven.”

Waar richten jullie je op?

Martijn maakt mij duidelijk dat de voedselvoorziening complex is. “Het is een grote keten: de boer, de leverancier van zaaigoed, meststoffen, en bestrijdingsmiddelen, de verwerker van de producten, de supermarkten en niet te vergeten de banken. We hebben met XR-Landbouw besloten ons te richten op de banken. Zij zijn met de politiek de grote aanjagers geweest van de vergroting van stallen en monoproduktie, zoals alleen mais, op akkerbouwgronden. Als je als boer niet groter wilde, werd je niet gefinancierd. We realiseerden ons dat de individuele boer maar een heel kleine speler is in dat proces.”

De actie bij de Rabobank!

In 2022 heeft XR-Landbouw actie gevoerd tegen het beleid van de Rabobank met een petitie en door pamfletten op het hoofdkantoor van de bank te plakken. Martijn reageert nog enigszins verontwaardigd over het optreden van de politie. “We hebben met 17 mensen in alle rust het kantoor beplakt en hebben

ons niet verzet tegen de politie. Die heeft ons nodeloos in de boeien geslagen, in een bus afgevoerd en ons vervolgens een nacht in de cel vast gehouden. Uiteraard mag je een gebouw niet beplakken, maar dit was een ludieke actie. Ze hadden ook alleen onze namen kunnen noteren en ons kunnen oproepen voor verhoor. In de rechtszaak werd een boete van € 450,- geëist. De rechters hebben ons geen straf opgelegd vanwege het intimiderende optreden van de politie. We hebben nu wel een strafblad. Beide partijen zijn in hoger beroep gegaan. De uitkomst is nog niet duidelijk.

Heeft zo’n actie nu invloed? Martijn: “Dat is niet direct duidelijk, maar we gaan door met verschillende acties. Zo hebben enkelen van ons bij de ‘aandeelhoudersvergadering’ van de Rabobank een krachtig pleidooi gehouden dat het anders moet. Zoals ook bij Shell de aandeelhouders de directie aanspreken.”

Meer weten over Extinction Rebellion: www.extinctionrebellion.nl

Voetbalmoeder Een vrouwelijke coach

Vandaag spelen we tegen Sporting '70. Dat zijn onze burens! Bijna alle spelers hebben wel een vriendje of buurjongen die daar speelt. Hercules deelt zelfs velden met Sporting. Het probleem is dat coach Fred deze zaterdag niet kan en Bas en Theo komen pas later. Dus de vraag kwam of ik kan coachen. Tuurlijk joh. Fred heeft de opstelling gemaakt dus ik hoef eigenlijk alleen maar de wissels bij te houden. Maar is dat wel echt zo simpel?

Ik sta in mijn eentje met dertien jongens op het veld. Gelukkig heb ik regelmatig staan kijken bij de warming up, dus dat lukt me redelijk. Het gaat er vooral om dat de jongens warmlopen en wakker worden. En een beetje overspelen. Het is echt akelig vroeg, we waren hier om 7.30, want we spelen om 8 uur. Het veld is nat van de dauw. Maar we hebben een mooie zon en wolkenloze lucht, dus ik ben blij. Want regen is echt funest voor de voetbalmoeder. De coach van het team van Sporting '70 komen naar me toe en geeft me verbaasd een hand. Een vrouw als coach?! Ik ken deze man... oja, zijn zoon zit bij Simon op de Paulusschool, in de parallelklas.

"Ah, is de échte coach toch nog gekomen?"

De jongens gaan met zijn dertien in het veld staan dus ik haal er gauw twee spelers uit. Olivier komt bij me staan en begint te kletsen. Wat is dat toch een lieve jongen. Hij geeft Abdil een compliment dat hij zo goed is met zijn voetenwerk, en hij vraagt elke minuut wanneer ze er weer in mogen. Na 10 minuten laat ik ze warmlopen. En dan moeten ze gewisseld worden. Maar met wie? Ik mag Madj, Tim en Murad niet wisselen want die zijn te goed. Abdil is verdediger net als Simon, dus dat is simpel. Maar Olivier, met wie wissel ik hem dan? Ik vraag het Olivier zelf die meteen goeie suggesties heeft. En ik besluit deze strategie het hele spel te volgen. Ik laat de jongens zelf leiden. Het werkt al snel want nog voor ik de volgende wissel kan

inzetten, schiet Murad er een doelpunt in. En meteen nog een, van Madj, echt een waanzinnig mooi schot. Mooie voorsprong. Dan doet Tim een goede voorzet die Murad er heel handig en subtiel inschiet. Na de derde wissel is het even pauze en staan we drie punten voor. Lekker!

Ik doe een peptalk maar zonder de kritiekpunten waar Fred altijd de nadruk op legt. Er is ook eigenlijk echt weinig aan te merken op het spel. Ze spelen goed samen, gezellig en staan nog voor ook. Olivier is akelig gevallen en wil graag de tweede helft in de wissel blijven. Mohammed biedt spontaan aan om in de wissel te gaan staan. Ze hebben me amper nodig.

"Ze doet het hartstikke goed, we hebben nog nooit zo'n goeie coach gehad!"

De tweede helft wordt een stuk pittiger. Valentijn houdt twee ballen tegen maar mist er dan toch eentje. Alle ouders van Sporting gaan totaal los langs de lijn... alsof ze al gewonnen hebben. Maar dat is zeker niet het geval want Madj schiet er gauw weer eentje in! Ik krijg een enorm triomf-gevoel als Bas en Theo aan komen lopen en ik ze de score vertel. "Zal ik het nu maar overnemen?" vraagt Bas. En Olivier antwoordt: "Nee joh, ze doet het hartstikke goed, we hebben nog nooit zo'n goeie coach gehad!" Mohammed staat aan de andere kant en bevestigt dit. De mannen weten niet waar ze het zoeken moeten.

We winnen uiteindelijk met 1-5 en dat is natuurlijk puur te danken aan de jongens maar het is erg leuk dat ze me laten delen. Van meerdere jongens krijg ik complimenten. Simon is wat stilletjes. De coach van Sporting schudt me braaf de hand en kijkt dan naar Bas. "Ah, is de echte coach toch nog gekomen?"

Martine woont in Tuindorp en schrijft vanuit haar ervaringen als voetbalmoeder bij USV Hercules

DOCK
TEKST **KARLIJN VAN DEN DUNGEN**

Kinderraad

De kinderraad is opgezet om kinderen in de wijk een stem te geven en meer betrokken te maken bij plannen in de buurt. De meeste basisscholen doen mee aan de kinderraad. Als je deelneemt kan je ideeën delen over hoe je de wijk kunt verbeteren. Elke wijk in Utrecht heeft zo'n kinderraad. Dit jaar zijn er zelfs twee kinderraden actief in noordoost! Deze worden begeleid door DOCK.

De KinderPraad Votulast

Deze kinderraad bestaat uit twaalf kinderen uit groep 6 en 7 van basisschool De Fakkel, Dr. Bosschool en de Koekoekschool. Samen vertegenwoordigen ze de buurt en ze willen dat de buurt een fijne plek voor iedereen is. Ze zijn aan de slag gegaan met verhalen van opa's en oma's uit de wijk die niet uit Nederland komen. Samen met de Emigratie Generatie wordt hiervan een expositie gemaakt. Deze expositie is vanaf half juni in Buurtcentrum de Leeuw te zien. Daarnaast gaat de kinderraad de Bibliotheek Tuinwijk in het zonnetje zetten, want ze willen niet dat deze ontmoetingsplek verdwijnt.

Kinderwijkraad Tuindorp

In de wijk Tuindorp zijn sinds februari 2023 zes kinderen uit de groepen 7 van de drie basisscholen Regenboog, Paulusschool en de OBS Tuindorp vertegenwoordigd in de Kinderwijkraad. Het doel is om kinderen en ouderen meer samen te laten doen en kennis met elkaar te laten maken. Deze kinderraad wil zorgen voor meer verbinding door een activiteitenmiddag te organiseren in Tuindorp. Daarmee willen ze bereiken dat ouderen en kinderen meer samen gaan doen.

Voor het actuele programma in Buurtcentrum de Leeuw en het werk van DOCK in de wijk, volg deze socials en website:

- www.instagram.com/bon_dock
- www.facebook.com/buurtcentrumdeleeuw
- www.dock.nl/utrecht/binnenstad-oost-noordoost

DOCK, Sociaal beheer Buurtcentrum de Leeuw:

Samuel van Houtenstraat 1, 3515 EA, Utrecht
Wies, 06-1001 7966, wkool@dock.nl
Bep, 06-1139 7593, bvrees@dock.nl

Jeugd Karlijn, 06-4156 3366, kvddungen@dock.nl
Senioren: Petra, 06-5250 8236, pjongerius@dock.nl

ZIMIHC theater Wittevrouwen

Wereldverbeteraars

Wat kunnen we doen om de planeet te redden? Hoe maken we het voedselsysteem rechtvaardig voor iedereen? En wat betekent het streven naar een nieuwe democratie voor de wereld zoals we die nu kennen?

Het zijn vragen die zich moeilijk laten beantwoorden, maar in de programmareeks Wereldverbeteraars gaat de theaterimprovisatiegroep Theatergasten de uitdaging aan. Bij eerdere edities van Wereldverbeteraars waren Nathalie But en Ramiro Gomes Monteiro al te gast om zich op maatschappelijke vragen te storten. Tijdens de aankomende editie is de beurt aan Jelle de Graaf.

Vastlijmen bij Jinek

Op vrijdag 30 juni hebben Theatergasten de man die zich aan de talkshowtafel van Jinek vastlijmde uitgenodigd: Jelle de Graaf. Jelle is activist voor Extinction Rebellion en ambassadeur van Stop Ecocide. Eerder was hij actief in de Amsterdamse politiek. De voorstelling is een interview met Jelle, waar vijf acteurs en een muzikant vrijuit scènes op improviseren. Deze scènes zijn grappig, ontroerend, associatief, confronterend, onverwacht en speels.

Theatergasten

Theatergasten speelt al meer dan tien jaar verrassende voorstellingen in een spannende combinatie van interview en theaterimprovisatie. Wereldverbeteraars is een nieuwe reeks waarin maatschappelijke relevantie wordt gecombineerd met theatersport. Kom kijken naar deze interessante voorstelling.

Vrijdag 30 juni, 20.15 uur, € 10,-

www.zimihc.nl/agenda/theatergasten-juni23

ZIMIHC theater Wittevrouwen
Bouwstraat 55
3572 SP Utrecht
030-272 34 55
www.zimihc.nl/agenda

ZIMIHC theater Wittevrouwen is een van de drie ZIMIHC theaters in Utrecht. ZIMIHC theater Stefanus in Overvecht en ZIMIHC theater Zuilen zijn de twee andere podia van ZIMIHC.

Het politieke nest van Bimbie von der Dunk

TEKST PETER BOER
RONDE FOTO REGINA VISSCHER

Deze serie begon met het zicht op de Tweede Kamerverkiezingen van maart 2021 en een jaar later de Gemeenteraadsverkiezingen en de Provinciale Statenverkiezingen van maart 2023. Een punt wordt voorlopig nog niet gezet. Tot de Europese verkiezingen, volgend jaar mei, praat Peter Boer met Utrechters uit Noordoost over hun politieke nest. Hoe werd thuis over politiek gesproken en waar liggen hun politieke roots? Bimbie von der Dunk (1939) woont in Wittevrouwen.

We lopen naar haar volle boekenkast met werken van Goethe, Heine en Schiller. We zoeken naar dat ene fotoalbum met familiekiekjes; daarin lukraak geplakt, zonder logische volgorde, zoals ze zelf zegt. In de hal van haar huis hangen de foto's van de actrice Gertrud Löb en de violiste Dora Löb; zussen van haar moeder. Op de piano zie ik later het portret van haar ouders Heinrich en Ilse. Ook zoeken we naar de jeugdherinneringen die haar broer Hermann von der Dunk in 2008 opschreef in Terugblik bij strijklucht en we zoeken naar Het leven en De Werkplaats van Kees Boeke (1884 -1966) geschreven door Daniela Hooghiemstra.

Bimbie's vader werkte vanaf zijn komst naar Nederland tot zijn pensionering bij de Werkplaats. Met zijn vrouw Ilse en de kinderen Hermann en Marianne vertrok hij in 1937 uit Duitsland; als echtgenoot van een joodse vrouw kon hij zijn werk als graficus in Duitsland niet meer uitoefenen. Bij de Werkplaats gaf vader schilder- en tekenles aan zijn eigen kinderen maar ook aan de prinsesjes Beatrix en Irene. We vinden de boeken en ik krijg ze mee om te lezen en om er alvast wat foto's uit te halen. Voor het fotoalbum moet ik nog maar eens langs komen.

Vreugdegolf

Aan het einde van de middag, sla ik Terugblik bij strijklucht open en ik lees: 'Eerst werd Bimbie geboren. Half in mijn slaap hoorde ik iemand 's nachts door de dunne wanden heen af en toe kermkrenten slaken toen ik wakker werd, wist ik dat het mijn moeder was en ik wist ook waarom. Even later stak mijn vader zijn hoofd om de slaapkamerdeur en bevestigde het. Met Marianne rende ik haastig aangekleed, naar de Van Goyenlaan waar mijn grootmoeder een kamer had. Nog zie ik de vreugdegolf die haar gezicht bij die tijding als warm badwater op haar gezicht overspoelde.' Hermann beschrijft hier de gebeurtenissen rond de geboorte van Bimbie in 1939. In 1946 werd haar jongste zus Dora geboren.

Ontroerd

Met Bimbie von der Dunk maak ik een korte reis door haar geschiedenis. "Inmiddels heb ik een hele waslijst van mensen die er niet meer zijn; van herinneringen, flarden soms van hoe het was. Ik vond het aandoenlijk dat mijn vader Heinrich aan zijn pijpen namen gaf: Gertrud, Dora, Eva en Ilse. Nu ik ouder ben, begrijp ik zijn verzameling beter. In Riga heb ik de plek in het

"Ik vond het aandoenlijk dat mijn vader zijn pijpen namen gaf: Gertrud, Dora, Eva en Ilse"

Getto bezocht waar Dora in de oorlog werd doodgeschoten. Om op die plek te zijn, ontroerde me veel meer dan ik verwacht had; vooral het zien van de dennen die mijn tante ook gezien moet hebben. Aan mijn ouders kon ik niet meer vertellen dat ik daar geweest was." Gertrud werd in een strafkamp in Minsk vermoord. Bimbie heeft beide tantes nooit gekend.

"Tot de dag van vandaag weet ik niet of ik mij nu Duits of Nederlands voel. Ik voel me vooral Europeaan"

Tolstoj

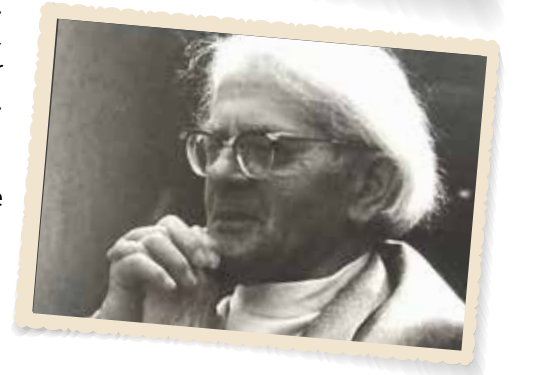
"Als familie zijn we individualistisch ingesteld. Dat voel ik in heel mijn denken, in mijn zijn, heel sterk. Ik ben dus niet iemand voor een groep. Thuis werd door mijn ouders en mijn broer wel veel gesproken over wat er in de wereld speelde en dus ook over politiek. Het waren sociaaldemocraten. Ik hoorde het meer aan; voor mij komen cultuur, literatuur en muziek nog altijd op de eerste plaats. Samen met mijn vriendin Christie Lievegoed lees ik nog iedere week uit Anna

Ilse, de moeder van Bimbie, getekend door vader

Foto met de familie von der Dunk in de tuin, omstreeks 1941. Bimbie in het wit als jongste, naast haar zus Marianne en broer Hermann.

Heinrich, de vader van Bimbie

"Het geloof zie ik als een groot toneelspel"

Karenina van Tolstoj; dat moet je blijven lezen, vind ik. Christie en ik kennen elkaar al heel lang.

Mijn broer, beide zussen en ik hebben alle drie gestudeerd. Hermann was hoogleraar contemporaine geschiedenis en cultuurgeschiedenis aan de Universiteit Utrecht; hij overleed in 2018. Ik mis vooral de gesprekken die ik met hem had over politiek, kunst, cultuur en de muziek van Johannes Sebastiaan Bach. Ons politieke nest raakte op de achtergrond. Samen spraken we over muziek. Dat raakte ons nog het meest. Op het einde van zijn leven lukte het hem niet meer om een stuk van Bach te spelen. Hij zei dan 'Bimbie, ik vind het zo jammer dat het me niet meer lukt.' Ik denk dat hij liever dirigent dan hoogleraar was geworden; hij had een heel brede belangstelling. De geschiedenis heeft het zo bepaald."

Blaucapel

"Ik ben Duitse taal- en letterkunde gaan studeren; die faculteit zat toen nog op de Biltstraat. Na een jaar vond ik het daar dodelijk saai; de nadruk lag erg op grammatica. Ik vertrok naar Freiburg om verder te studeren. Het was een fijne tijd. In mijn tijd daar plukte de wereldberoemde filosoof Martin Heidegger appels uit de

appelbomen bij de universiteit. Hij mocht geen colleges meer geven vanwege zijn steun aan Hitler van 1933 tot de val van nazi-Duitsland.

"Ik mis vooral de gesprekken die ik met hem had over politiek, kunst, cultuur en de muziek van Johannes Sebastiaan Bach"

Na mijn studie keerde ik naar Utrecht terug waar ik een baan kon krijgen als docent Duits bij het Reformatorisch College Blaucapel; een van de voorgangers van het Gerrit Rietveld College. Zoals het toen ging, kwam ik ook op gesprek bij Professor Van der Sluis. Een bijzonder gesprek waar ik nog eens uitlegde dat ik niet christelijk was. Ik wilde wel een tekst uit de bijbel voorlezen; daar had ik geen moeite mee. Het 'Onze Vader' zou ik nooit met mijn klas bidden. Het geloof zie ik als een groot toneelspel. Voor mij is het wel cultuur. Ik ben al heel lang uit het onderwijs en ik hoop dat het orthodoxe tot het verleden behoort."

Europees

"De huidige politiek volg ik op afstand. Dat heb ik altijd gedaan. De oorlog in Oekraïne volg ik door de koppen te snellen. Niet dat het me niet interesseert. Het herinnert me aan de tijd dat ik nog heel klein was, al zijn die herinneringen niet meer dan flarden. Ik ben allang niet meer de jongste. Het is voor mij moeilijk te schatten hoe oud iemand werkelijk is. Als ik zo naar jou kijk, weet ik het echt niet, maar is het dan belangrijk? Dit jaar word ik 84 jaar en dat voelt niet zo. Mijn leven vind ik nog elke dag een feestje. Al is dat misschien gek om te zeggen. Ik merk soms dat ik in mijn denken conservatiever wordt; ik zoek meer houvast aan hoe het ooit was. Mijn politieke nest noem ik dan ook gekleurd. Altijd heb ik links van het midden gestemd: PvdA, D66. Bij de laatste verkiezingen heb ik op de jongste gestemd: Volt. Er was gedoe in die partij, maar dat weerhield mij er niet van om juist op deze jongste mijn stem uit te brengen. Het Europese denken vind ik belangrijker dan het Nederlandse. Ik ben dertien jaar statenloos geweest als kind van gevluchte Duitsers maar geboren in Nederland. Tot de dag van vandaag weet ik niet of ik mij nu Duits of Nederlands voel. Ik voel me vooral Europeaan."

NATUUR

Tussen de tegels

TEKST EN FOTO TIENEKE DE GROOT

Orde aanbrengen in de chaos. Dat kan door te classificeren, rubriceren, in te delen. Wetenschappers hebben dat met de flora en fauna gedaan, namelijk via de taxonomie, een indeling op basis van verwantschap. Maar classificeert niet iedereen? Vaak zelfs onbewust. Je flanst een figuurlijke kapstok in elkaar met verschillende haken waaraan je opgedane kennis kunt ophangen, zodat je het kunt terugvinden. Sommige biologen doen dat ook op die manier. Ze hebben niet-taxonische 'haken' gemaakt, bijvoorbeeld voor bosplanten, muurplanten, weideplanten, en er is zelfs een haakje voor de straatplanten. Zo weet je waar een plant 'thuis' hoort.

Straatplanten dus. De ultieme vertegenwoordiger van die groep is misschien wel het straatgras *Poa annua*. Dit gras behoort tot het geslacht van beemdgrassen. En inderdaad staat straatgras ook in beemden, een ander woord voor weilanden. Niet iedere indelingssystematiek is volmaakt.

Om straatgras te zien hoef je meestal maar een paar stappen buiten de deur te zetten. Het is een onooglijk grasje dat je overal in het land kunt vinden, een echte cultuurvolger. Ongemerkt loop je er langs of eroverheen. Tussen de smalste voegen van de stoep of van je terrastegels ziet het kans om te groeien. De plant blijft meestal heel laag, alleen daaraan al kun je het herkennen. Ik ben zelf geen grasseningewijde; toen ik echter zag hoe klein het zich manifesteert tussen de grijze stoeptegels keek ik met andere ogen om me heen. Wanneer je eenmaal

iets kent, dan volgt de her-kenning, wordt je blikveld breder en zie daar, ik vond overal in de wijk straatgras.

Als je een miniformaat hebt moet je je wenden tot creatieve strategieën om overwoekering door andere soorten te voorkomen. Dat lukt straatgras op veel plekken. Het kan zich heel snel voortplanten, want de periode van ontkiemen, groeien, bloeien en nieuw zaad ontwikkelen duurt slechts twee weken. Daardoor bloeit straatgras bijna het hele jaar en verdringt het soms juist andere plantensoorten.

Van die bloeiwijze moet je je niet te veel voorstellen. Bloeien doet het in een klein driehoekig, plat pluimpje met witte tot lichtgroene aartjes. En straatgras slooft zich niet uit om insecten aan te trekken, dat is niet nodig. Bestuiving gebeurt door vriend(in) wind. Daarnaast behoren zaadetende vogels tot de vriendenkring. Zoals huismussen; onbedoeld helpen ze bij de verspreiding van de zaden door te morsen bij het eten. Niet iedereen is dol op straatgras. Doordat het ondiep wortelt heeft het regelmatig vocht nodig. In droge periodes vergeeft het snel en laat het los van de bodem. Een onaangename verrassing voor de bal trappende medemens in een voetbalveld.

Je ziet menig tuinierder dit grasje tussen de tuin- of stoep-tegels vandaan trekken. Blijkbaar is er toch verschil van mening over de categorie waarin straatgras thuishoort en delen sommigen het in onder ongewenst kruid...

Tieneke de Groot is bioloog en woont in Voordorp.

Kind aan het woord

Teun Altenburg (7) woont met mama Ilse, papa Tjitte en zusje Evi (4) in de wijk Lauwerecht. Hij zit in groep 4 van de Dr Bosschool.

“Mijn lievelingsdieren zijn de ratelslang en de vogelspin”

Teun: “Ik zit op circus bij Diedom en ik hou heel erg van klimmen. Ik klim regelmatig in de laurier-boom in de tuin en met papa ga ik boulderen en met mama wil ik nog een keer een berg gaan beklimmen. Zo hoog als ik kan. En dan nemen we wel een tentje mee. Verder hou ik van met Lego spelen, of bij mijn vriendje Tobias op de trampoline of bij Sepp op de glijbaan. Ik ben nu een legostad aan het maken. Ook speel ik graag Mine-craft.

Later wil ik bioloog worden, en dan ga ik vooral reptielen onderzoeken. En ik zorg dat er nooit meer plasticsoep is!!! Mijn lievelingsdieren zijn de ratelslang en de vogelspin. Mijn lievelingseten is patat met vega-hamburger en stampot rauwe andijvie. En mijn lievelingskleuren zijn bruin, blauw, groen en grijs, de kleuren van de natuur. Ik heb alle boeken van de Waanzinnige Boomhut gelezen. Als ik een superkracht mag kiezen zou ik willen dat ik laserkracht had of dat ik in dieren kan veranderen.”

FOTO EN TEKST PUCK 'T HART

Wil jouw kind ook in deze rubriek? Leuk! Stuur een mail met de naam en leeftijd van je kind naar: info@mensenwijk.nl

Wijkplatform Noordoost verkeer

Wil jij helpen de verkeerssituatie in jouw buurt te verbeteren?

Gaat de verkeerssituatie in jouw wijk je aan het hart en weet je niet waar je met je zienswijze terecht kan of kom je niet verder? Dan ben je niet de enige. Een bredere aanpak, vanuit een goed georganiseerd bewonerscollectief, lijkt de manier waarop we onze inbreng bij de gemeente kunnen bepleiten. Tijd om met alle bestaande initiatieven de handen ineen te slaan en als participerende burgers een constructieve bijdrage te leveren aan de verkeersplannen van de gemeente voor Noordoost Utrecht. Wij hebben jouw hulp daarbij nodig!

Wie zijn wij?

Vanuit het Wijkplatform Noordoost is er een **themagroep Verkeer** opgericht om zaken van de grond te krijgen. Verkeer is een belangrijk thema en het is de bedoeling dat er in alle elf buurten van Noordoost een buurtcollectief komt dat zelfstandig knelpunten en ideeën op het gebied van verkeer voor hun eigen buurt inventariseert en vervolgens naar mogelijke oplossingen gaat kijken. Het buurtcollectief stelt een plan op dat uiteindelijk in samenhang met de plannen van alle buurtcollectieven resulteert in een gezamenlijk plan voor geheel Noordoost.

Meld je aan

Wil jij een bijdrage leveren aan een betere verkeerssituatie in Noordoost of ben je al bezig met verkeersproblematiek? Meld je dan nu aan voor het buurtcollectief van jouw buurt. Wil je geen lid worden van een buurtcollectief, dan kun je je ook opgeven als geïnteresseerde deelnemer. We nemen je dan mee in de activiteiten en kunnen zo ook namens jou spreken.

Aanmelden kan eenvoudig via:
verkeernoordoost@gmail.com

Meer weten

www.wijkplatformnoordoost.nl
wijkplatformnoordoost@gmail.com

Meepraten?

Volgende vergadering: **woensdag 5 juli 2023** om 20.00 uur.
Op het wijkbureau (FC Donderstraat 1) of online.

Nimeto (mbo-opleiding) bestaat 100 jaar! En het gebouw van Nimeto is ook nog eens prachtig vernieuwd!

www.nimeto100jaar.nl

VERHUISBEDRIJFUTRECHT
vertrouwd betaalbaar veelzijdig

Onze klanten beoordelen ons gemiddeld met een 9,1 en 99% beveelt ons aan!

Lever deze advertentie in en ontvang 10% korting!

T: 030 205 4444
info@verhuisbedrijfutrecht.nl
www.verhuisbedrijfutrecht.nl

SENS
uitvaarten

030 - 737 02 02 sensuitvaarten.nl

De Zwaan Uitvaarten
betrokken en bevolgen

Dag en nacht bereikbaar
030 238 00 38

"Je eigen **kleur** geven
aan de **uitvaart**"
Sandra van der Pas

passage uitvaarten
24 UUR | 06 - 55 30 33 85 | PASSAGEUITVAARTEN.NL

DierenDokters
met passie voor zorg
Utrecht

Rauwenhofflaan 232, Tuindorp
www.dierendokters.com, 030-271 2427
utrecht@dierendokters.com

Internetcafé Utrecht NO
Buurtcentrum de Leeuw, Samuel van Houtenstraat 1, Utrecht

Openingstijden	maandag	dinsdag	woensdag	donderdag
10.00-11.00 uur	10.00-11.00 uur	14.00-15.00 uur	10.00-11.00 uur	
11.15-12.15 uur	11.15-12.15 uur	15.15-16.15 uur	11.15-12.15 uur	

Afspraak maken:
☎ 030-217 66 88 ☒ IC.UtrechtNO@gmail.com

Peter & Poortstraat

Op de meest onverwachte momenten lijkt mijn moeder even achter me te staan. In mijn hoofd klinkt dan haar stem. Hoewel we thuis algemeen beschaafd Nederlands moesten spreken, hoor ik bij haar nu een Utrechtse tongval: "Wat is er met je aan de hand, jòchie? Wat zit je hard te tikken? Je bent nu net je vader. Een beetje driftig en dat is nergens voor nodig. Kom, vertel het me, maar wacht niet te lang."

Ik kijk nog net niet om. Bijna een jaar staat haar urn naast het printerpapier in het BZT-kastje dat ik als puber op school maakte van eikenhout. Zij doopte het langgeleden tot het 'bloed, zweet en tranen-kastje', omdat het mij zoveel moeite kostte om het te maken. Het BZT-kastje staat nu op mijn kamer. Er zijn meer dingen uit ons verleden in huis gekomen; vanwege de emotionele waarde. Ook het pennenbakje dat ik met mijn grootvader van restmaterialen van Werkspoor maakte. Het pennenbakje werkten we af met een donkere houtsoort met op de bodem een rood plaatje formica zoals je dat toen in treinen zag. Mijn grootvader zei: "een collector's item; niemand heeft zo'n pennenbakje." Ik begreep precies wat hij bedoelde. In de woonkamer staat ook de oude theetafel, die mijn grootvader maakte. Wij noemen het de Seys naar Seyss Inquart, de hoogste Nazi die was aangesteld om Nederland te besturen. Hij gaf in de Tweede Wereldoorlog aan Werkspoor de opdracht om een treinstel te maken. De theetafel is gemaakt van het eikenhout voor dat treinstel. Mijn grootvader nam het hout als protest mee toen hij tijdens de februari-staking in 1941 Werkspoor als laatste verliet.

Ik tik verder, rustiger nu. In mijn hoofd ineens weer haar stem. "Vertel je me nog wat er gebeurd is? Niet al te uitgebreid; hou het kort. Ik ga je zo weer verlaten." "Het is mijn pen," zeg ik, "een mooie, houten Faber-Castell. Ik denk dat ik mijn pen in de Poortstraat verloren ben. Ik ben twee keer terug gegaan. Dezelfde route gelopen, in de hoop dat de pen er nog zou liggen. Een mailtje gestuurd naar degene waarmee ik de afspraak had en naar de winkels waar ik later was. In de hoop dat de pen daar zou liggen." "Je bent een lekker warhoofd. Zo ken ik je weer. De wereld stopt voor jou altijd wanneer je zoiets overkomt." Opeens is haar stem in mijn hoofd weg; ze heeft gelijk. Het is oorlog in Europa, in het Provinciehuis lukt het niet om een college te vormen voor het oplossen van de verschillende crises: stikstof, klimaat, wonen, energie en verkeer; de A27 raast langs mijn huis. Het verlies van een mooie pen valt daarbij in het niet. Ik kijk nog een keer in het pennenbakje en herinner me wat Leo Vroman dichtte:

*Soms zie ik weer teder,
verlichte straatstenen,
en altijd is door de regen
mijn Poortstraat verdwenen,
maar de Biltstraat een stuk breder*

Wat een drama van niks ook, ik recht mijn rug en probeer te vergeten.

Peter Boer is schrijver en woont en werkt in Voordorp.

De Rooij **De Bilt**

Service

Hé Utrecht Noordoost!
Auto wassen doe je bij:

C. de Haasweg 10 Bilthoven

Prachtige parels

De Verenigingstraat in Lauwerecht kent als historische uitvalsweg bebouwing in verschillende stijlen. Vanaf de Draaiweg in noordelijke richting zie je al snel aan weerszijden van de straat en telkens op enige afstand van elkaar om en om zes opvallende, monumentale woningen. Ze zijn herkenbaar door de tuitgevels, het bijzondere metselwerk en rijkelijk versierd met diverse ornamenten zoals een geveltopteken. Ze vormen één geheel met de direct aangrenzende woningen met metselwerk in dezelfde stijl en bijzondere dakkapelletjes. Alle woningen dateren uit 1895 volgens het Kadaster en hebben in de loop der jaren diverse renovaties en modernisering ondergaan, zichtbaar op verschillende plekken. Ze blijken gebouwd door de NS voor werknemers in die tijd. Volgens Peter van der Hoeven, die er sinds zijn geboorte woont, stond de hele straat op de nominatie om plaats te maken voor een invalsweg vanaf Overvecht richting het centrum. Dat is gelukkig niet doorgegaan, want wees eerlijk, ze zijn prachtig. Anders zouden Peter en ook zijn buurvrouw Riet van Schaik er niet al zo lang wonen.

TEKST MAURICE HENGVELD
FOTO VICKY PRONK

